

Nr 163.

Av herr **Rahmn m. fl.**, om årligt understöd åt fru Beda Hallberg.

Den 1 maj 1937 hade 30 år förflutit, sedan fru Beda Hallberg, Göteborg, tog initiativ till den nu över hela vårt land spridda första maj-blommeorganisationen.

Ingen — icke ens initiativtagaren själv — torde vid den tidpunkten ha kunnat ana, att det initiativ, som då togs, skulle komma att röna en framgång så storartad som här blivit fallet. Sällan eller aldrig har väl en idé i den sociala hjälpverksamhetens tjänst slagit så fullständigt igenom som denna. Runt om i hela vårt land har första majblomman för varje år fått ökad spridning, samtidigt som organisationen vuxit ut allt mer och mer.

Landets första majblommekommitté bildades i Göteborg, såsom redan sagt, år 1907. Denna kommitté var under detta år den enda i landet. År 1937 funnos 1 353 lokalkommittéer, spridda över hela landet. År 1907 uppgick försäljningsbeloppet till 14 600 kronor netto. År 1937 uppgick den sammanlagda försäljningssumman till 9 119 793 kronor.

Dessa siffror torde vara tillräckliga för att visa såväl det enastående segerståg, första majblommeidén kunnat glädja sig åt under de gångna 30 åren, som även betydelsen av den frivilliga hjälpverksamhet, som här bedrivits.

Första majblomman har helt stått i människokärlekens tjänst och varit ett effektivt vapen i kampen mot tuberkulosen. Till tusentals sjuklingar har första majblomman kunnat bringa hjälp och bot. För de medel, som genom denna blomma årligen influtit, ha kolonier för barn kunnat upprättas, hem för tuberkulösa arbeterskor byggas samt barn i skolåldern, som drabbats av denna sjukdom, kunnat sändas till fjällkolonier och därigenom återvunnit hälsa o. s. v.

Den sällsynta framgång, första majblommeidén haft, beror väl i främsta rummet på idéns egen inneboende livskraft och styrka. Att den till stor del emellertid också berott på det sätt, varpå idén på sin tid fördes ut i livet och sedan fullföljts, är en uppfattning, varom sällsynt enighet inom olika läger råder.

Det är fru Beda Hallbergs obestridda förtjänst att icke blott ha väckt till liv denna lyckliga idé utan sedermera även mer än någon annan ha med osparad möda och energi samt organisatorisk förmåga självuppoftande fört verket vidare och vidare framåt. Få svenskar torde ha offrat så mycket osjälviskt arbete på att hjälpa andra som hon. Få människor torde väl också ha förunnats att utöva så välsignelserik verksamhet.

Fru Hallberg fyller nästa år 70 år. Hennes och hennes familjs ekonomiska ställning är föga lysande. — Enligt lämnade uppgifter utgjorde makarna

Hallbergs sammanlagda årsinkomst för 1936 endast kronor 2 516:66. — Med tanke på de gångna årens varmhjärtade och gagnande verksamhet synes det oss därför böra vara en kär plikt för det allmänna att nu bevilja fru Hallberg ett årligt statsanslag att utgå, så länge hon lever, och därmed visa sin uppskattning av och erkänsla för det enastående arbete i den sociala hjälpverksamhetens tjänst, som hon under alla dessa år utfört till rikaste välsignelse för mångtusenden av vårt folk. Ett belopp av 3 000 kronor synes oss vara skäligen.

Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de närmare föreskrifter rörande anslaget, som må vara erforderliga.

Under återopande av vad sålunda anförts få vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta att till fru Beda Hallberg, Göteborg, skall, så länge hon lever, utbetalas ett årligt anslag av 3 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1938.

Gösta Rahmn.

Edgar Sjödahl.

G. A. Björkman.

John Gustavson.

Gust. Björkman.

Gustaf Tamm.

Elof B. Andersson.

Karl Sandegård.

Nils Holmström.

G. W. Källman.

Axel Mannerskantz.

J. Bergman.

G. Fr. Carlström.

Rickard Lindström.

Ivar Öman.

Robert von Horn.

Nils Swartling.